

ZIENSWIJZEN TEGEN ONTWERPBESTEMMINGSPLAN “BROUWERSHOF”

Het ontwerpbestemmingsplan ‘Brouwershof’ heeft in de periode van 4 november 2011 tot en met 15 december 2011 ter inzage gelegen. Hieronder is aan de linkerkant een samenvatting gegeven van de ingediende zienswijzen. Aan de rechterkant is het standpunt van de gemeente weergegeven.

Ingekomen zienswijzen	Standpunt gemeente
<p>1. Den Hollander advocaten, namens:</p> <ul style="list-style-type: none"> - de heer A. Broeckx, Heikant 11, 5087 TA te Diessen - de heer L.G.M. Jans, Heikant 9, 5087 TA te Diessen - de heer C.F.J. van Geel, Heikant 15, 5087 TA te Diessen <p>(ontvangen 25 oktober 2011)</p> <p>a) De woonstichting Leystromen moet alsnog aan de voorwaarden voldoen ten aanzien van de waterhuishouding.</p> <p>b) De sloot moet als ‘water’ bestemd worden.</p>	<p>a) Initiatiefnemers, woonstichting Leystromen/Van der Weegen, waterschap De Dommel en de gemeente Hilvarenbeek, zijn op de hoogte van het probleem ten aanzien van de waterhuishouding van de bewoners aan de Heikant en Baarschotsestraat. Uit een controle is gebleken dat een drain/afvoer die aansluit op de watergang is verstopt. De planning is dat de duiker/afvoer medio april 2012 wordt vervangen zodat wateroverlast tot het verleden behoort. Voorts blijft de onderhoudsplicht wel bij de aangelanden liggen. Om de toekomstige eigenaren van aangrenzende bouw kavels binnen het plan Brouwershof te wijzen op hun verplichtingen, zal in de koopovereenkomsten een verplichting tot instandhouding en onderhoud van de betreffende watergang opgenomen worden.</p> <p>b) De desbetreffende watergang bestemmen als water c.q. sloot om zodoende de functie van de sloot te waarborgen heeft in onderhavig geval geen enkele meerwaarde nu het gebruik en onderhoud van de watergang op een andere wijze wordt gewaarborgd. Doordat er sprake is van de “Keur oppervlaktewateren Waterschap de Dommel” zijn aangelanden aan weerszijde van de sloot (eigenaren en/of gebruikers) verantwoordelijk en verplicht onderhoud te plegen aan de watergang onder toezicht en controle van het Waterschap. Verder worden toekomstige bewoners, grenzend aan de watergang, middels de koopovereenkomst op de hoogte gebracht van de rechten/plichten, verantwoordelijkheden en gebruik ten aanzien van de watergang. Tegen deze achtergrond bezien is het niet nodig om de desbetreffende sloot als zodanig te bestemmen ter voorkoming van wateroverlast en functie behoudt.</p> <p>De zienswijze is ontvankelijk, maar leidt niet tot aanpassing van het plan.</p>
<p>2. Stichting Achmea Rechtsbijstand, namens de heer J.F.M. van Gestel, Heikant 19a, 5087 TA te Diessen (ontvangen 14 december 2011)</p> <p>a) Betrokkene heeft bezwaar tegen het feit dat in het bestemmingsplan ten aanzien van het plangebied gerekend wordt met een maximale waarde voor de geurbelasting van 7 odeureenheden, terwijl voor de bestaande bebouwing van de kern Baarschot een maximale waarde voor de geurbelasting geldt van 2 odeureenheden. Omdat er tussen deze aan elkaar grenzende gebieden naar zijn idee geen verschil zal zijn in geurbeleving, worden bij dit verschil in normering vraagtekens gezet.</p>	<p>a) Naar aanleiding van de uitspraak van de Raad van State van 29 juni 2011 inzake het (1^e) bestemmingsplan “Brouwershof” is de in 2008 vastgestelde gemeentelijke Geurverordening op 22 september 2011 aangepast. Op grond van de Wet geurhinder en veehouderij gelden er in bepaalde gebieden wettelijke standaardnormen voor de maximale geurbelasting van een veehouderij op geurgevoelige objecten, zoals bijvoorbeeld woningen. Voor de bebouwde kom van kernen als Baarschot en ingeval van een woningbouwlocatie ligt deze norm op 3 odeureenheden. De wet biedt gemeenten daarentegen ook de mogelijkheid een eigen geurbeleid te voeren. Op basis van een gemeentelijke verordening kunnen in bepaalde gebieden andere normen dan de wettelijke standaardnormen worden gesteld. De normering van 2 respectievelijk 7 odeureenheden waar betrokkene op wijst, volgt rechtstreeks uit zo'n gemeentelijke verordening.</p>

De op 15 mei 2008 door de raad vastgestelde "Verordeninggeurhinder en veehouderij" , welke op 22 september 2011 deels is aangepast, bepaalt dat voor bestaande woonkernen als Baarschot een norm van 2 odeureenheden geldt, terwijl voor de zogenaamde extensiveringsgebieden met primaat wonen de norm op 7 odeureenheden ligt.

Uit de bijbehorende kaart, waarop de begrenzing van genoemde gebieden nader aangegeven is, blijkt dat het plangebied gelegen is in zo'n extensiveringsgebied. In de gebiedsvisie ten behoeve van de "Verordening geurhinder en veehouderij" is onderbouwd waarom het noodzakelijk is geacht voor genoemde gebieden andere normen dan de wettelijke standaardnormen te laten gelden. Samenvattend komt het erop neer dat zij bedoeld zijn om, in het kader van het aspect geurhinder, op gebiedsniveau balans aan te brengen tussen het belang van de veehouderij, het belang van de bescherming van het leefklimaat en het belang van woningbouw.

Naar de toekomst toe wordt het leefklimaat in de bestaande woonkernen afdoende beschermd tegen hoge geurbelastingen, blijft ruimte behouden voor woningbouwplannen en heeft de veehouderij niettemin voldoende mogelijkheden voor ontwikkeling. In die zin dient de normering van 2 respectievelijk 7 odeureenheden het algemeen belang en is zij een bewuste keuze.

In het geval van de gemeentelijke verordening gaat het, net als bij de wet, aldus om gestelde normen. Voor het nader aangegeven gebied beogen zij een zeker doel te bewerkstelligen. Een norm van 2 odeureenheden voor bestaande woonkernen is nodig om in het gebied als geheel een goed leefklimaat te kunnen waarborgen; voor extensiveringsgebieden is een norm van 7 odeureenheden vereist om binnen de gemeente voldoende mogelijkheden voor woningbouw te behouden, zonder daarbij een acceptabel leefklimaat uit het oog te verliezen. Zoals betrokkene aangeeft, zal daar waar bestaande woonkernen en extensiveringsgebieden aan elkaar grenzen, een verschil in normering gelden, terwijl er weinig tot geen verschil zal zijn in geurbeleving. De geurbelasting ten gevolge van een veehouderij zal er immers nagenoeg gelijk zijn. Echter, omdat de normering van 2 respectievelijk 7 odeureenheden niet gebaseerd blijkt te zijn op de nu feitelijk aanwezige geurbelasting en geurbeleving ten gevolge daarvan, kan dit inderdaad het geval zijn. Gezien dit kader zijn wij van mening dat het alleszins aanvaardbaar is met de normering van 2 respectievelijk 7 odeureenheden te rekenen bij onder andere het opstellen van bestemmingsplannen. Net als het bestemmingsplan zelf dient zij het algemeen belang.

De zienswijze is ontvankelijk, maar leidt niet tot aanpassing van het plan.